

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2009, č. j. 2355/09, o námitce podjatosti soudců senátu 6 A Městského soudu v Praze vznesené žalobcem,

t a k t o :

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Karla Cháberová, JUDr. Dana Černá, JUDr. Naděžda Treschlová a soudce Mgr. Jiří Lifka **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 89/2013.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou datovanou dnem 22. 11. 2011 a doručenou městskému soudu dne 7. 12. 2011 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2009, č. j. 2355/09, kterým bylo zrušeno určení advokáta JUDr. Karla Škopka jako zástupce žalobce.

Městský soud usnesením ze dne 7. 5. 2013, č. j. 6 Ca 265/2009 - 41, tuto žalobu vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí, věc je vedena u městského soudu pod sp. zn. 6 A 89/2013.

Žalobce podáním ze dne 7. 10. 2013 vznesl námitku podjatosti všech soudců senátu 11 i senátu 6 Městského soudu v Praze s odůvodněním, že soudci činili úkony ve věci vedené pod sp. zn. 11 Ca 51/08, jehož se žádost o určení týká, a stejně tak ve věci vedené pod sp. zn. 6 Ca 265/09 a „*dodnes předstírají*“, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno, přičemž je „*vedlejší rozsudek sp. zn. 8 Ans 8/13, když žalobce nebyl zastoupen před Nejvyšším*

správním soudem, ač být měl“ a soudcům správního soudu musí být známo, že když i „*tzv. poslední určení*“ bylo žalovaným zrušeno, tak „*navrhovatel nedrží žádný akt určen (tím je i akt 2130/06, 2355/09)*“, natož když ve svých judikátech soudí, že zrušené určení neexistuje. Proto lze mít za to, že by žádný senát Městského soudu v Praze neměl ve věci vůbec rozhodovat.

Předsedkyně senátu a soudci 6. senátu městského soudu specializovaného ve věcech správního soudnictví ve svých vyjádřeních shodně uvedli, že nemají žádný poměr k projednávané věci nebo k účastníkům řízení, který by vzbuzoval pochybnosti o jejich nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce.

Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Rozhodování o věci nestranným a nezávislým soudcem je jedním z pilířů práva na spravedlivý proces. Kategorie nestrannosti soudce má subjektivní a objektivní rovinu. Nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezájatosti soudce v konkrétním případě. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat.

Přestože žalobce sice ve své námitce obecně uvádí, že vznáší námitku podjatosti i soudců senátu 11 Městského soudu v Praze a má za to, že by žádný senát tohoto soudu neměl ve věci rozhodovat, z odůvodnění (obsahu) jeho podání je zjevné, že jím vznesená námitka podjatosti se týká jen soudců senátu 6 A, kteří dle žalobce měli činit úkony také ve věci vedené pod sp. zn. 11 Ca 51/08.

Soudci senátu 6 A městského soudu se nepovažují v předmětné věci za podjaté. Žalobce odůvodnil námitku podjatosti výhradami k procesnímu postupu soudu a jeho

pokračování

rozhodovací činnosti. Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. však výslovně uvádí, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Pro závěr o podjatosti soudců není dostačující obecné a subjektivní přesvědčení navrhovatele. Na základě obsahu vznesené námitky nelze žalobci přisvědčit, že by vůči němu byly uplatňovány jakékoli nestandardní postupy, které by nasvědčovaly porušení povinnosti nestranného a nezaujatého soudního řízení. Soudci jsou na základě čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky při výkonu své funkce nezávislí. Jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat.

Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení jmenovaných soudců Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodování o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2009, č. j. 2355/09, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2013

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu